Mai avem un Enescu!

(Daniela Caraman Fotea, 24 februarie 2006)

Astăzi despre un eveniment radiofonic nocturn: o raritate! Emisiunea „Psihologul muzical” realizată de Andrei Partoş la România Actualităţi, l-a avut invitat pe ADRIAN ENESCU. Serialul lui Partoş, longeviv, performant, datează din 1990. Tot de 16 ani, poate şi mai bine, Adrian Enescu, nu a mai fost auzit pe lungimile de undă ale postului public de radio. Explicaţia, identificată şi în comentariile oaspetelui, e simplă: cine nu te apreciază, nu te merită. Aprecierea însemnînd în cazul de faţă, mai înainte de orice, difuzarea creaţiei; a lui Adrian Enescu, nume cu prestigiu în lumea internaţională, este virtuoză, aceasta însemnînd autoritate, nu doar bravură. Compozitorul s-a propus prin el însuşi: nu a avut nevoie de spectacol, de scandal, de susţineri protocolare; muzica lui are energie dar şi expresie, valoarea sentimentală care şlefuieşte sufletul şi nuanţează energii delicate, la el, cu cerebralitate: Chiar dacă are un legato spiritual cu Europa, Japonia sau Australia, unde colaborarea lui este solicitată, dorită, nu este cultural mimetic. Amprenta naţională, pe care o numeşte şi balcanică, rămîne intactă.

Cu ceva ani în urmă Doru Ionescu propunea într-o emisiune a programului pentru tineret, un eşantion din muzica lui Adrian Enescu cerînd ascultătorilor să recunoască cine era autorul. Nimeni nu a greşit. Tinerimea căuta, consuma acea valoare pe care o cunoştea din coloanele sonore ale zecilor de filme realizate la noi, cu marii regizori ai cinematografiei naţionale; cît priveşte mapamondul, arta lui Adrian Enescu este continuu validată. Să amintesc doar de proiectul, fabulos – Enigma, creat de Michael Creţu, pentru care Adrian Enescu a orchestrat. El nu are însă o fişă pe site-ul 3 net-ului; nici Richard Oschanitzky, dar nu aici stă consolarea. Numărul celor care se consideră specialişti în muzică pentru că ştiu cîte ceva despre ea e mare.

L-am ascultat pe Adrian Enescu timp de trei ore în emisiunea lui Partoş, trecînd fascinant, cu dezinvoltură de la un subiect – de interes, la altul; explica ce este sampling-ul, ce înseamnă să fii sound designer, exemplifica sunetul de bansur, un fluier indian, avea apreciere-generoasă – pentru condiţia tehnică a multor înregistrări actuale ca şi faţă de priceperea unor producători cu fler din marketing; rostea adevăruri despre carenţe de caracter identificate prin jazz, prezenta pe loc biografia unor Ennio Morricone sau Frank Farian, pentru că un ascultător ceruse la telefon, detalii.

Un alt ascultător, am înţeles, şofer de tir a rostit cuvinte Pro memoria: citez: „muzica domnului Adrian Enescu a fost pentru noi paşaportul spre occident”. Ce bucurie să fi ascultat demersul său muzical şi intelectual, firesc, delectant, gîndesc şi eu.